

mus geres
ir kur?

Pasakorius.

Apie Jona nuogali.

[Paraszi R. Kawalauskas.]

Tolesnis traukis.

Jonas pažiurejo ī tają skribele ir spiri su koja, kad szitai pasidari didelis sztumas ir taja skribele iszneszi in padangas, o Jonas tar:

— Ar žinote kur taja skribele [nunesi?]

Karalus tilejo, tiktais pabažo iš piktumo, jog atsirado už jin kitresnis.

O Jonas welei tar:

— Szita skribele randasi jau desimto karalistei, o kadažas buzei usszidejas ijaje, tai teip mane butu nuneszia ir bujau po manim.

Karalus norejo labai sawo zenta nutroti, nes per Jona ne galėjo. Wiena karta waiksciejo karalus su sawo žentu po dvara ir parodi jiam labai puiku arkli, jog jis kaip giwas ne mati ir tari in zenta:

— Mano žentia, sek ant to arklo ir pajodik, asz ir kaip buwan jaunas, tai tankai jodinejan.

Karalaitis atsaki:

— Szwiesiaus karalau ir uoszwi mano! pawelik mano brolui ant jio pajodit.

Karalus atsaki:

— Gali atwest jin tegul pajo.

Karalaitis nusidawi ant žaiwo pas Jona ir apsaki apie ta arkli. Tada Jonas nusidawi su karalaiciu ant dvaro, kur rado laukenti karalu ant jiu.

Tuojaus iszvedi ta arkli ištwarto keturi wiui ant lenciu, o karalus tari in Jona:

— Seski ant jio ir pajodinek.

Jonas nieko ne atsakidas, priejo prie to arklo, numeti no jio wiusis lenciu, paemti dratini kanečiu ir uszeda.

Wos spejo Jonas uszest ant jio, szitai, pasidari didelis sztumas ir iszneszi jin tas arkli in wirsu net usz debesu, nes Jonas suwus ne nusigando, tik nulatos plaki ta arkli per galwa.

Nesziojo jin tas arkli per keles adinas ir jau pradejo nusilaidinet ženiu, ba jau daugiau ne galejo neszi, teip sudauzti jiam Jonas galwa. Ir pradejo nusilaidinet ant balsios plinės, Jonas pamatas po sawim balsia plinia, pradejo da labiau muszt arkli tarida-

masis:

— Toluk ne nustosi asztawie muszias, kol neparnesi mane ant tos wietos isz kur asz iszjojau!

Arkli matidamas, jog nieko jiam ne paduris, parnesi ant to paties dvaro, nes jau buvo ne padubnas in arkli, ta da Jonas nusoko no jio ir inleido jin twasta.

Karalus matidamas Jona giwa ir arkli teip supfakta ratri:

— Ar gerai pajodinejai?

Jonas atsaki:

— Ne koks buvo mano jodinejimas, adgal kaip tik parojau, teip pristoj tavo arkli?

Tada karalus su sawo žentu sugrizzo ī paleci, o Jonas nujeo ant laivo.

Teip perejo da kokis laikas, karalaitis su sawo pacziule giweno palocie, o Jonas ant laivo su laivoreis.

Wiena karta atejo karačiatis ant laivo ir tari dusaudus in Jona:

— Ar zinai ka, koke asz tu

riu beda su sawo uoszwi, tai ne galu ne apsakit, — ar negaleco asz su sawo pacziule isz begt isz jio palocius.

Tada Jonas tar:

— Rit atsiwesk sawo pacziule ant laivo, o jagu ije ne noras ejt, tai sakik ijei, jog manu brolis rodis kamedijas, tai teip galesim mes kelaut isz eze, o kiaip ne.

Tada karalus itis nucejo ī poci, o Jonas paliepi laivoreis, kad wiskas butu ant rit gatava in kelone.

Ant ritojau pribuwo karačiatis su sawo pacziule ant lai-

wo, o Jonas insiwi dijuos in widu ir pradejo rodit wiskas kamedijas, o laivorei paleido laiva. Kada jau wiska iszrodi, tada karalaitis wadino sawo pati eit namon, nes kada iszjeo ant wizsiaus, tai jau kraszto ne buvo matit, o žaiwas ejo kaip wejas. Tada karalaitis labai perpiko ant Jono, nes jau nieku ne macejio, ba jau palocius ne buvo matit, tik wanduo ir dangus.

Wiena diena buvo labai grazuas oras, žaiwas ejo tikei, teip Jonas atsiguli ant wizsiaus žaiwo prisau saule ir užmigo, o karačaiti priejo prie jio nukrito jiam abidu kojas ir inmeti in marias, o paskui ir jin pati. Jonas szoko isz karaszio, nes pasijuot, jog be joku ir wandenje, o žaiwo jau ne matit. Tada paemti tais sawo kojas po pažestems ir pradejo plaukt. Ne ilgai trukus iszplauki ant wenos salos, nes ne buvo matit ne jokio giweneto, tiktais rado numinta taka, nes pedis buvo kaip didžiausio wiro, ta Jona, atsiguli ant to tako ir laukia ka nors ateinant. Ir szitai, pamati ateintanti baisei dideli žmogus su išgaila pukais ige žemei ir su wiedrais rankose, kuris ejdama, užjėo ant Jono ir paragruvo, tuojaus atskeli ir tarai:

— Kas cze guli ant mano takó?

O jis atsaki:

— Asz Jonas nuogalis su nukirstom kojom.

Tada tas žmogus welei tarai:

— Tu be koju, o asz be akiu, tai mudu tiksima, — tai tu cze pałauk, o asz sugrizzu paimusi wežimuka ir parwežiu tawe in sawo grincēle.

Tada tas didelis žmogus su griztis paemti ratukus ir perwežiu Jona ī sawo grincēle, nes kad buvo abudu koleki, tai ne turejo ka weikt, kaip tik ubagaut. Kada ejo ubagaut, tai Jonas kaip buvo be koju sededawo in wežimuka, o tas didelis žmogus, ka buvo be akiu weždavo jin, kur tik jis liepawdo, ir teip saw giwenėjodu ilgus metus. Nes jiems nusibodo wieniems giwent, juodu norejo gaut kur koke motere, kad jiems walgit iszvirtu ir rubus isszkaibtu. Ir susiari juodu pawot koke o welej mesos ne reikia pirkta pinigai atlieka.

— Paciuti brangus, dabar gawenia ar tu žinai...

— Del ko klaus?

— Tai pirkis man nauja skribele, ba jau pradeda atsizili o welej mesos ne reikia pirkta pinigai atlieka.

— A-hu!

— Duokie man tris szoldierius rukintus.

— Ar taw ant szwentes?

— Ne, ant kniguciu....

iminet su sawim giwus giwulus in wagonu.

Zidas: Ny, tai ne giwulus, tiktais saw wersukas, o welei, ja gi wagonu nustips, tai ne bus giwas.

— U-gi kam tu teweli imi szuni ant medziokles, ar tetulius bijeisi zuikiu?....

Motina: Apsimalzink dukrele, turekie wizirska buda.

Dukte: Asz ne nortu wiziruko budo, tiktais noriu wiziruko budo.

Tris studentai isz ketwirtos klasos, apie 10 adina pries piet, kada wisi likos paleisti ant prasiwediniimo, pamati ne toli gimnazijos stiwinti wezime li pakkintu su asilelu, kuris wezijo po miesta smiltes. Du isz jiu pradejo arzint asileli ir tali laibai netikusei, jog pradejo blaut in ant to balso atbeguo žmogelis prie kurio prigulejo asilelis ir wezimas, ir pradejo wijtis waikinus. Dawijo trecie, kuris buvo prie taislelo in arzino jo, reži žmogelis du kartus per žanda. Studentas werkdamas nubego pas direktoriu ant skundo, nes pra begdamas pro wieni isz profesorius druzcei pastunojo, kuris usz tasi dawu antru kartu du ian per žanda.

Insiwerkias da labiaus, inpuoli in kancelarie direktoriaus ir pradejo skunstis:

— Man profesoris Z. reži du kartus per žanda o asz-tam asileli — nieko ne padariau!

Mr. Mat. Minkus,

224 E. Main Str. Plymouth, Pa.

Uzpraszomia

Kupcinski ir P. Paskevicius

Ats: Žinoma žinu Lietuwems

Ar nori įrečiai žinu Lietuwems?

Ar nori įrečiai ž

